

"SERHAT HACİPAŞALI- OĞLU

18/19/20/21/22

Bazı insanları tanımak,
okyanusta yol alıp,
yeni yeni adalar
keşfetmeye benzer.

Enginlerdir. Sürprizlerle doludurlar. Sohbetlerinin ucu bucağı yoktur. Ortaya dökülen her bir kelime onlarla roman olur, akar gider. Bizlerin daha çok "Bay Riziko" olarak hatırlayacağı, Serhat Hacipaşalıoğlu işte böyle biri bana göre... Ben O'nu, hayattaki zarif duruşu, kalbe dokunan az ama öz şarkılarıyla da severdim, o ayrı, lakin bu söyleşi vesilesi ile yakından tanıyınca hayretim de eklendi bu duygulara. Bir Türk olarak bu seneki Eurovision Şarkı Yarışması'nda

San Marino'yu temsil edecek olması gibi hayli ilginç ve gurur verici bir "ilk"ın dışında, sohbet esnasında şarkılarının uluslararası listelerde 1 numaraya yükselmiş olması, Kremlin Sarayı'nda konsere çıkan ilk Türk şarkıcı olması gibi daha pek çok "ilk"inin olduğunu da öğrendim. Geçtiğimiz Kasım sonunda İstanbul'da Pantene Altın Kelebek Ödül Töreni'ndeki performansını izlemeyenin varsa, Youtube'a bir girin derim. Şov dünyamız için ciddi bir imza bence. Müzik hayatında hep ünlü isimlerle yaptığı düetlerle karşımıza çıkan Serhat Hacipaşalıoğlu, tüm dünyada milyonlara mal olmuş isimlerden oluşan bir dost portföyü olmasına rağmen, ultra mütevazi, ultra dost canlısı.

Dolu dolu sohbetimize buyurmaz mısınız ? Çocukken neleri ve büyüyünce nerede olmayı düşlerdiniz? Nelere ilginiz vardı?

Biraz tuhaf gelebilir ama, ben hep kendini "büyük" zanneden bir çocuktum. Benden büyüklerle arkadaşlık eder, o yaşlar için büyük düşlerin peşinden koşardım. Lunaparklar, kaydıraklar için kendimi hep olgun bulurdum. Bahsettiğim yıllar ilkokul yıllarım. İgi alanlarım çok genişti. Bir ara çizim yapıyordum, mimarlık gündeme geldi. Ardından belki avukatlık olabilir dedim, konuşma ve ikna kabiliyetlerim gelişmeye başlamıştı. Sonra doktorluğu düşündüm ve en azından eğitimini aldığım diş hekimliğiyle bir yerinden dokundum. Geleceğimle ilgili karar verecek yaşlara geldiğimde ise, ana hedefimin geniş kitlelere ulaşan, yaratıcılık gerektiren bir şeyler olduğunun farkındaydım. İşimle dünyayı dolaşacağım, pek çok farklı, renkli insanla tanışacağım, her daim valizler elimde, bir otel hayatı... Galiba bir şeyi çok hayal ederseniz er ya da geç gerçekleşiyor. Şu anki yaşantım buna oldukça yakın. Ama şimdi de yorgunluktan şikayet edebiliyorum ve bazen otel yerine evimde, kendi yatağымda uyumayı özlüyorum.

Nasıl bir ailede büyüdüünüz? Çocukluğunuz nasıl geçti?

Özgüvenim çok yüksekti. Bunu da aileme borçluyum. Beni her zaman ciddiye aldılar, fikirlerimi sordular ve

bana kararlarım da hiç karışmadılar. Bunun ne kadar önemli bir lüks olduğunu, insan ileriki yaşlarda anlıyor. Babam deniz subayıydı. Annem ev hanımı. Bir de ablam var. Birbirine çok düşkün, dört kişilik bir alleiyiz. Bugün de durum aynı. Her gün bir birimizle konuşmazsak olmaz. Genelde asker babanın evde çok disiplinli, hatta sert olduğu söylenir, bizde durum farklıydı. Babamın bana bağıracağına bile hatırlamam. Kendisi görevi nedeniyle Türkiye'nin farklı yerlerinde çalışırken, biz önce ablamın, sonra benim eğitimim nedeniyle İstanbul'da yaşadık. Annem tüm bu düzeni çok iyi idare etti. Derslerim hep çok iyi oldu. Dikkatli bir öğrenciydim ve dersleri okulda anlamaya çalışıp, sonraki zamanları kendime ayırmaya çalışırdım. Ailemin bana olan güveni sayesinde hep özgür kararlar alabildim. Alman Lisesi'ne başladığım yıllarda, arkadaşlarımla şaşkın bakışları altında, AKM'de sergilenen tüm opera, bale, müzikal temsililerine giderdim. Sanki içimden bir ses, o yaşıta bu kültürü almam gerektiğini söylüyordu. Zaman içinde bilinçli bir seyirci oldum. Müzikal gelişimimde, bu çok yönlü yaklaşımın büyük faydasını gördüğümü söyleyebilirim.

Röportaj : Özlem Gökbel
ozlemgokbel@gmail.com
Fotoğraflar : Kadri Erdem

Uluslararası bir şöhrete sahipsiniz. Aklınıza gelir miydi o zamanlar ?

Belki tuhaf gelecek ama, evet. Çocuk yaşta bile imkansız sayılan, zor şeylerden çekinmez ve kesinlikle gerçekleşeceğine inanırdım. Hedeflerim hep yüksekti. Hayatımın her döneminde yıldızlara ulaşma konusunda ciddi bir inancım vardı. Belki o zamanki tanımı uluslararası bir şöhret değildi, ama yaşlar ilerledikçe tanımlar da netleşiyor.

Alman Lisesi'nde okumak olamaz / hayat görüşünüze neler katmış olabilir?

Alman Lisesi'nde geçirdiğim toplam 8 yıl, sadece güzel olmanın ötesinde, beni hayata hazırlayan, rasyonel düşünmeyi öğreten, farklı bir yaşam disiplini veren ve çok özel dostlar kazandıran bir süreçtir. Zor bir okul olmasına rağmen, benim ruhuma, karakterime çok uydu. Alman Lisesi'nde okumanın önemli bir ayrıcalık olduğunu kısa sürede algıladım ve bugün de okulumun bana kattıklarının hayatımda ne kadar önemli rol oynadığını görüyorum. Okulumla olan bağlılığım her şeyin üstündedir. Zaten belki de bu yüzden, gerek 7 yıldır Alman Liseliler Derneği'nin Başkanlığını, gerekse 3 yıldır Alman Lisesi İdare Derneği Yönetim Kurulu üyeliğini zevkle üstleniyorum. Bir nevi, geçmişe karşı vazifem olarak görüyorum. Ama çok keyifli bir vazife.

Hic yapmadığınız bir dış doktorluğunuz eğitimini aldınız. Okurken de bu mesleği yapmayacağınızı biliyor muydunuz yoksa şartlar mı böyle gelişti ?

Dış Hekimliği planladığım bir şey değildi. Diğer tüm seçenekleri ellediğimden geriye kaldığı için yazmıştım. Üniversite sınavları yaklaştığında, başarılı bir Alman Lisesi öğrencisi olarak, -şimdi komik geliyor ama- "aklı başında bir bölüm yazmam" gerekiyordu. İşin tuhaf yanı kimsenin baskısı olmadan, kendi hayat durumu sonucunda bu kararı vermiştim. Sosyal yanı çok kuvvetli bir genç olmakla beraber, daha sonra gerçek işim olacak televizyon, medya gibi alanlarda eğitim almayı o dönemde hiç düşünmedim. Ne büyük bir hata, ya da çok doğru bir karar? Kim bilebilir ki? Hayatta 2 farklı seçeneği aynı anda yaşayamadığımız için, hangisi daha doğru olurdu, bugün bile söylemek zor. Yıllar önce, İstanbul Üniversitesi bana İletişim Ödülünü verdiğinde, sahnedeki ödülü alırken "iyi bir TV sunucusu olmak için Dış Hekimliği okumak şart" diyerek kendime gönderme yapmıştım. Sanırım tüm arkadaşlarım, benim dış hekimliği yapmayacağımı benden iyi biliyorlardı. Bu durumdan hiç pişman değilim. Tam tersine, hobilerimden ve hayallerimden profesyonel işimi yaratarak, her sabah uyanıldığımda "yaşasın, işe gidiyorum" deme ayrıcalığını yaşadım.

Her şey ilk nasıl başladı? Sizi şarkı söylemeye ya da prodüksiyon işlerine iten kıvılcım neydi / kimdi?

Önce televizyon girdi hayatıma. Dış hekimliği post akademik kariyeri için bulunduğum Almanya'da, televizyonun büyüüne kapılmıştım ve tam bana göre olduğuna karar vermiştim. Almanya'da farklı prodüksiyon gruplarında, bir şekilde bu alanda kendimi geliştirmeye çalışırken, özellikle formatlı programların işleyişini öğrendim. Bir süre sonra, işin mutfuğuyla yaratıcılığı birleştirerek kendi ülkemde TV programları yapacağımı inancıyla Türkiye'de var olan kanallara görüşmeler yaptım. Sonuç: Sadece koca bir hüsrana. Tüm kanallar beni reddetti.

Hatta tam dinlediklerini bile zannetmiyorum. Belki de haklılardı, iddialı fikirleri ve önerileri olan bir dış hekim, ama televizyon geçmişi yok. Kulağa biraz çalınca geliyor. Gerçi o zamanlar TRT kökenli olan dışında, kimsenin fazla bir TV bilgisi de yoktu, o ayrı konu. Şimdi gülümseyerek anlattığım bu reddediliş, aslında neredeyse kendime güvenimi kaybetmemeye neden olacaktı. Neyse ki ailemin bana güveni sayesinde bu dönemi hasarsız atlattım. Doğru zamanın benim için de geleceğine inandım. 1994 yılında Cannes'da gerçekleşen MIP TV'de, daha sonra benim Riziko adıyla yaptığım Jeopardy'nin format haklarının, Amerikalı temsilci firma tarafından, hiçbir maddi ön koşul talep edilmeden bana verilmesi bir başka dönüm noktasıdır. Daha sonra firma yetkililerine, televizyon geçmişi çok daha kuvvetli olan başka Türk yapımcılar, hatta büyük özel kanallar dururken format haklarını neden bana verdiklerini sorduğumda, gülümseyerek, bendeki inancı, isteği ve özgüveni diğerlerinden görmediklerini söylediler. Böylece Riziko macerası 3 Ekim 1994'te TRT 1'de prime time'da başladı ve ben de hayatımın yeni bir dönemine girdim.

Ve "Bay Riziko" oldunuz. Nasıl bir fark yaratmış da hala böyle anılıyorsunuz ?

Belki en önemli farklarından birisi, iyi bir format olmasının yanı sıra, çok gerçek oluşuydu. Hem yapıcı, hem sunucu olduğum için prodüksiyona son derece hakimdim. Ayrıca sunumumda, o güne kadar televizyonlarda pek alışık olmadığımız modern bir üslup vardı. Bu seyrincinin sevgisini kazandı. Riziko uzun yıllar devam ederek, Türkiye'nin en modern ve prestijli yarışması oldu. Riziko'yla pek çok ödül kazandım. Ama en büyük ödül Türk izleyicisinin büyük sevgisiydi ki, bu sevgi aradan bu kadar yıl geçmişi olsa bile, hala devam ediyor.

Sonra ortaya içinizdeki müzik aşkı çıktı sanırım, değil mi?

Televizyonu çok sevmeyle beraber, sunuculuk benim için sadece ulusal platformda yaptığım bir şeydi. Halbuki zaman içinde daha global, farklı kültürlerden insanlara da hitap edecek bir şey yapmak istiyordum. Müzik bu şekilde ortaya çıktı. Standart tarifler vardır: "Çocukluğumdan beri mikrofon elimde, hep şarkı söylemek isterdim" vs. vs... Bende öyle bir durum yok! Şarkı söylemeyi sevmeyle, şarkıcı olmayı hayal etmek çok farklı şeyler. Ben okul yıllarımda korolarda şarkı söyledim, müzikle hep çok ilgiliydim, müthiş bir müzik dinleyicisiyim, ama profesyonel şarkıcılık kariyeri hedefi çok sonra ortaya çıktı. Özellikle uluslararası bir hedef koyduğunuzda, bunu çok iyi tartmalısınız ve stratejisini geliştirmelisiniz. 2003'te yine kendi prodüksiyonum olan, Fethiye'de gerçekleştirildiğimiz Megahit Akdeniz Şarkı Yarışması'nın sunuculuğunu, ünlü Fransız Şarkıcı Viktor Lazlo ile yapacaktık. Açılış şovunun bir parçası olarak, yeni ve özel bir şarkıyı Viktor ile beraber söyleme fikri doğdu. Hemen müzikal duruşunu hep çok takdir ettiğim Olcayto Ahmet Tuğsuz'a konuyla ilgili bilgi verdim ve bizim için, bize uyan, yepyeni bir şarkı yapmasını istedim. Olcayto ile uzun yıllar devam edecek müzikal birlikteliğimiz de böyle başladı. Daha sözleri bile olmadan, sadece gitarla melodiyi dinlediğimde, Total Disguise'in hayatımdaki yeni dönem başlangıcı olacağını hissetmiştim. Gerçekten de öyle oldu.

Total Disguise, dünyanın pek çok ülkesinde büyük ses getirdi, ama en önemlisi klasik bir şarkıya dönüştü. Bugün Yunanistan'da, aradan 12 yıl geçmesine rağmen, hala radyolarda, kulüplerde, yaz aylarında tüm plajlarda en çok çalınan şarkılar arasındadır. Tüketimin son derece süratli olduğu günümüzde çok nadir rastlanan bu durum beni mutlu ediyor. Prodüksiyon konusuna gelince, hayatım boyunca yeni şeyler yaratmak, yeni projelerle farklı kitlelere ulaşmak hedefim oldu. Yıllar içinde, televizyon tecrübem de eklenmesiyle, büyük kitlelere ulaşan yeni konseptler tasarlamaya başladım. 19 yıldır süren ve sadece Türkiye'nin değil, dünyanın da en büyük liseli gençlik organizasyonu olan, **Liselerarası Müzik Yarışması** buna örnek. Bunun dışında Megahit Akdeniz Şarkı Yarışması, Dans Maratonu, Umutlu Ev Kadınları gibi projeler, kendi yarattığım ve uygulamalarını hala sürdürdüğümüz çok keyif aldığım prodüksiyonlar.

Tüm bunları hayata geçirirken örnek aldığınız birileri miydi?

Özellikle verebileceğim bir isim yok. Ama biyografi okumayı çok severim. Farklı alanlarda başarıya ulaşmış, geçmişten günümüze, yerli-yabancı pek çok ismin biyografisini okumuşumdur. Eminim, okuduğum her kitapta örnek alabileceğim, benimle özdeşleşecek bir şeyler bulmuş ve öğrenmişimdir. Ancak, özellikle televizyon sürecinde bana güvenen ve bu yolda hızla yürümemi sağlayan bazı isimler var ki, onlardan bahsetmeden olmaz: Zeki Sözer, Prof. İlhan Akın, Seher Karabol, Mualla Orkut, rahmetli Çetin İzbul ve İnal Aydınoğlu. Bu isimler tanıştığım ilk günden itibaren bana güvenip, geleceğe karşı olan umutlarımın kuvvetlenmesini sağladılar.

Sayesinde Altın Kelebek Ödülü dahi aldığınız ve sizi kamuya sunan "Riziko" yaşamınıza neler kattı, neler eksiltti?

Riziko hayatımın en önemli deneyimlerinden birisidir. Beni hayal ettiğim TV dünyasına tanıttı, kendi yeteneklerimi, aynı zamanda sınırlarımı görme fırsatını verdi. Tecrübelerle hayatta pişiyorsunuz ve bir sonraki adımınız için zemin hazırlıyorsunuz. Riziko dönemi ödüllü süslenen bir başarı dönemidir. Ama aynı zamanda başarının artmasıyla, yalnızlık katasayısının da arttığına tanık olduğum bir dönem olmuştur. Dolayısıyla bedel ödemenin ne anlama geldiğini, Riziko sayesinde daha net öğrendim. Bunu bir kazanç olarak görüyorum. Çünkü daha sonraki adımlarımda bu tecrübeden faydalanarak, daha bilinçli bir çizgiyi korumaya çalıştım. Riziko bittikten sonra, hayatımda bir süre bir yük olarak devam etti. Evet yanlış duymadınız, bir yük. Nedense programı tekrar yapmak zorundaymışım gibi bir strese girdim. Ne zamanki programın yeniden ve başka bir ekip ile yapılacağını duydum, o yük üstümden kalktı. Rahatladım. Kendimle yüzleşerek, aslında zaten programı yapmak istemediğimi gördüm. Kaldı ki hayatta her şeyi tadında bırakmak lazım. Dünya o kadar hızlı değişiyor ki, eski bir konuda ısrar etmek ve onu tekrar gündeme getirmeye çalışmak, var olan ve devam eden sihri de yok edebilir di.

Televizyon mu ? Müzik mi?

Her ikisi de... Hatta zamanın olsa, bunlara ek olarak bir çok başka şey de. Televizyondan çok zevk alıyorum, tecrübeli bir yapımcı ve sunucuyum. Bana uyaçağına inandığım bir projede zevkle yer alırım. Yalnız televizyon tek bir dilde, lokal olarak yapılan bir çalışma. Tabii dizi sektörünü kastetmiyorum. Dünyanın her yerine pazarlanabilir diziler. Ama diğer programlar ülkelerin ihtiyaçlarına, beğenilerine göre inşa edilir, kısacası sınırları bellidir. Müzikteyse durum bambaşka. Dünyanın her yerindeki insanlara müziğinizle dokunmanız mümkün. Çok daha farklı ve direkt bir iletişim. Bu yüzden plaktık artık daha ağır basıyor. Uluslararası müzik ortamında gelen başarının da buna olumlu etkisi tartışılmaz.

Neden bu kadar yılda iki elin parmağından az şarkınız var? Müzik alanında az - öz çalışmanızın belli bir sebebi var mıdır ?

Haklısın. Bu duruma bakılırsa neredeyse tembel olduğum sonucu çıkaracak. Şarkı sayım oldukça az ve bu bilinçli bir tercih. Her yıl sezonluk 10 şarkı yapıp, şarkılarının unutulması yerine, yıllarca aynı keyifle dinlenecek az ve öz şarkıyı söylemek daha doğru bence. Sırf şarkı söylemiş olmak için şarkı söylemiyorum. İyi şarkılarla dinleyiciye ulaşmak tercihim. Şarkı konusunda tembel değilim, ama aceleci hiç değilim. Mesela Ekim ayında çıkacak albüm için, üç buçuk yıldır Brüksel, Paris ve Frankfurt'ta çalışıyoruz. 3 yılda pek çok sanatçının 2 albümü birden çıkar piyasaya. Doldurma şarkılarıyla albüm yapmam. Zaten tüm şarkılarım, uluslararası müzik yolculuğuna birlikte çıktığım sevgili dostum ve besteciğim Olcayto Ahmet Tuğsuz tarafından, üstüme göre biçilen bir elbise gibi, özenle hazırlanıyor. Dünya çapında bir müzisyen olan Olcayto, ağızdan dökülecek her kelimeyi her notayı özenle seçer ve bana yakışacak bir müzikal duruş yaratır. Bu ekipte Yunan söz yazarım Nektarios Tirakis'de yer alıyor. Fransızca sözler için, dünyada Celine Dion'a yazdığı şarkılarla tanınan Jacques Veneruso da ekibimize eklendi. Keyifli bir takımız ve benim en büyük lüksüm, bu takımın, sözden müziğe her şeyin, bana özel olarak yapılması. Bu önemli bir fark yaratıyor. Je M'Adore, bu albümden sunduğumuz ilk single. Aslında Eurovision Şarkı Yarışması ile ajandam değişmeseydi, Nisan ayında farklı bir parçaya klip çekecektik. Tabii şimdi işler başka. Eurovision şarkısı için tüm çalışmalar sürüyor. Sıralama da değişti doğal olarak. Mart başında, önce yarışma şarkısı piyasaya çıkacak.

Benim de pek sevdiğim Je M'Adore parçası sizin için bir yeniden doğuş olarak kabul edilebilir mi?

Bir anlamda evet. Ortadan kaybolmamıştım ama, bir süredir fırtına öncesi sessizliği yaşıyordum. Deminde ifade ettiğim gibi uzun süredir albüm üzerinde çalışıyorduk. Aslında önce "Je M'Adore"ün İngilizce versiyonu olan "I'M Movin On" kaydedildi. Fransa'daki menajerimin arzusuyla Fransızcasını yaptık. Ve tüm ülkelerdeki plak şirketlerinin ortak kararıyla ilk olarak Fransızca versiyon piyasaya çıktı. Je M'Adore, iyi bir şarkı olmanın yanı sıra, iyi bir prodüksiyon; stiliyle, videosuyla sağlam bir paket. Uluslararası normlarda bir çalışma ve farkını hemen gösteriyor. Bugüne kadar beni ağırlıklı olarak "ballad"larda dinleyenler içine bir sürpriz. Albüme farklı dans parçaları da var. Sahnedeki büyük şovlardan hoşlandığım için, dans parçalarının olması önemli.

Je M'Adore 11 Eylül 2015'te Almanya'da resmi olarak yayınlandı ve 1 ay içinde Almanya Dans ve DJ chartlarında (DDJC Black 30 & Black Pop) 1 numaraya yükseldi ve 5 hafta zirvede kaldı. İngiltere dans listelerinde ise 2 numaraya kadar yükseldi. Özellikle rakip şarkıların dev plak şirketlerinin dünyaca ünlü yıldızlarının, yine dev promosyonlarla sundukları şarkılar olduğu düşünülürse, bunlar çok önemli sonuçlar. Benim sadece güzel bir şarkım ve güzel bir videom vardı. Hiç bir promosyon yapmadan bu sonuca ulaşmak aslında bir nevi mucize. Ama götürsünüz mucizeler de olabiliyor.

Parçalarınız hep bir şekilde kalbe dokunuyor... Bir akrep burcu olarak kendinizi romantik bulur musunuz?

Bu söylediğim şey, alabileceğim en güzel iltifat. "Kalplere dokunmak... Doğru yolda olduğumu gösteriyor. Şarkılarımın hedefi zaten bir şekilde kalplere dokunmak. Ve orada kalmak. Ancak bu şekilde varlığını sürdürebilirsiniz. Bunu duymak beni çok mutlu ediyor. Bu arada, evet tipik bir akrep burcuyum. Romantizme gelince, kesinlikle. Hala masallardaki aşkları ve 50'li yılların Hollywood filmlerindeki romantizmi seviyorum.

Türkiye'nin de hem şaşkınlık hem de haklı bir gururla karşıladığı Eurovision'da San Marino'yı temsil etme konusu nasıl oldu? Seslendireceğiniz parça belli mi?

Son single çalışmam Je M'Adore'un Avrupa dans listelerinde elde ettiği başarı, San Marino TV'sinin de dikkatini çekmiş. Eurovision Şarkı Yarışması için Avrupa'da yükselen bir yıldız arayışları olduğundan, İtalyan menajerim Marco Vannuzzi ile irtibata geçmişim. Marco, beni arayıp bu talebi ilettiğinde oldukça şaşkırdım. Hatta önce inanamadım. Eurovision, San Marino ve ben. Pek alışıldık bir üçlü değil. Ama sonra konu netleşince, neden olmasın dedim. Sonuç olarak Eurovision Şarkı Yarışması'ndan önce büyük TV şovu. Yaklaşık 250 milyon kişinin seyrettiği dev bir organizasyon. Uluslararası platformda çalışma yapan her sanatçı için önemli bir tanıtım aracı. San Marino televizyonu ile yaptığımız toplantılarda karşılıklı beklentilerimizi ifade ettik ve hedefleri belirledik. Sonuç: Mayıs ayında Stockholm'de San Marino için sahnedeyim. Şarkıyı 4 farklı dilde hazırladık. İngilizce, Fransızca, İtalyanca, İspanyolca. Ayrıca dünyaca ünlü DJ'lerin yaptığı 3 remix ve 2 dans versiyonu da var. Büyük ve ayrıntılı bir paket. Çok zevkli geçen bir çalışma dönemiydi. Uluslararası yaratım ekibime güveniyordum.

Bol seyahat ettiğinizi tahmin ediyorum. İş dışında keyfinizi izni nerelere gitmeyi seversiniz? Hayatınızda spor var mı? Neler yaparsınız size özel zamanlarda?

Seyahat, hayatımın önemli bir parçası. İş için bir yere gitsem bile, muhakkak kendime zaman ayırır, en azından kültürel bir etkinliğe katılmaya gayret ederim. Yaz aylarında Yunan Adaları, özellikle Mykonos çok beğendiğim ve sık gittiğim yerlerdendir. Avrupa kültürünü sevdiğimden, fırsat bulduğunda yeni bir yer keşfetmekten hoşlanırım. Paris, Berlin, Viyana gibi şehirler, çok sık gitsem de, her zaman yeni bir şeyler keşfedebildiğim şehirlerdir. Spor, hayatımda çok önemli bir bölümü kapsıyor. Ne yazık ki, ülkemizde spor bilinci çok geç gelişmeye başladı. İtiraf ediyorum, ben de ancak son 5 yıldır bilinçli spor yapıyorum diyebilirim. Geçmişte Hillside'da da spor yaptığım keyifli bir dönem oldu.

Uzun bir süredir kişisel bir spor hocasıyla çalışıyorum. Evimde özel bir spor alanı yarattım. Haftada 3-4 kere bana özel bir program uyguluyorum. Ayrıca sağlık için çok önemli olduğuna inandığım stretch programım var ki, her sabah muhakkak 15 dakikayı ona ayırıyorum. Bu arada sağlıklı beslenme olmadan, sporun tek başına yetmediğini bildiğimden, doğal besinlere ağırlık verdiğim, enerjimi yükselten ve kas yapısını da yoğunlaştıran, profesyonel kontrol altında, iyi bir beslenme programı var. Sigara ve alkol alışkanlıklarım olmadığından, vücudum da daha kolay tepki veriyor.

İyi bir koleksiyonerim. Kitap, CD, DVD en çok para harcadığım şeyler. Sayıları binleri aşiyor. Kültüre ayrılan zamanın ve harcanan paranın, çok daha önemli bir yatırım olduğuna inanıyorum. Sahne sanatlarını çok sever ve yakından takip ederim. Özellikle müzikal merakım vardır. Uzun yıllar dans ettim, salon dansları özel ilgi alanım, hâla da fırsat bulduğukça dans ediyorum. Ne yazık ki ülkemizde pek dans edecek yer kalmadı.

Kendinizi nasıl tanımlarsınız ? Size göre siz kimsiniz?

Bu korkutucu bir soru aslında, onun için uzun cevap vermek çok tehlikeli. İnsanın kendini anlatması ne kadar doğru bilmiyorum. Ana hatlarıyla: kendi çizgisinde yürüyen, kendi işine odaklı, daha iyi bir birey olmak için çaba harcayan, biraz takıntılı, hiperaktif, perfeksyonist, strese yenilmemeye çalışan, duygusal, ailesine düşkün, Türk olmakla gurur duyan, bir dünya insanıyım.

Bundan sonrası için projeleriniz / hayalleriniz nedir ? Nasıl sürprizlerle çıkacaksınız karşımıza?

Hayaller hiç tükenmiyor. Proje yaratımı da öyle. 200 yaşına kadar yaşayamam gerek, tüm projelerimi yapabilmek için var olan, başlamış olan çalışmalar zaten devam edecek. 2016'dan itibaren müzik kariyerime daha çok odaklanacağım. Yurt dışında önemli platformlarda, şimdiden kesinleşmiş konserlerim var. Onlara hazırlanıyorum. Tarihler yaklaştıkça açıklanacaklar. Mayıs'ın ortasına kadar Eurovision Şarkı Yarışması nedeniyle zaten bloke durumdayım. Ben zaten genel olarak, bir işi netleştirmeden beklenti yaratmayı pek sevmiyorum. Yapacağım yerine yaptım demek ve o zaman paylaşmak daha çok hoşuma geliyor.

Size bu samimi sohbet için çok teşekkür ediyor ve gönülden başarılar diliyorum. Sizi ayakta alkışlamak için Mayıs'ı büyük bir heyecanla bekliyoruz.

18/19/20/21/22

Interview: Özlem Gökbel
ozlemgokbel@gmail.com
Photos: Kadri Erdem

SERHAT HACIPAŞA- LIOĞLU

Getting to know some people is like discovering new islands during an ocean voyage. They are deep. They are full of surprises. They can talk just about anything in depth. Every word uttered turns into a novel with them, streaming. According to me, Serhat Hacipaşalıoğlu that we mostly remember as "Mr. Jeopardy" is such a person... During our conversation, I found out he has undersigned some interesting and proud "firsts": he, as a Turkish singer, will represent San Marino in this year's Eurovision Song Contest, some of his songs topped international charts, and he was the first Turkish singer to give a concert in the Kremlin Palace.

**What did you dream of as a child?
What did you want to be when you grew up?
What were you interested in?**

My areas of interest were very broad. At one point, I was drawing, which put architecture on the table. Then I contemplated about being a doctor and I somewhat touched it with dentistry, which I studied. When I was old enough to decide about my future, I was aware that my primary goal was to do something that reached out to broad audiences, something that entailed creativity. A job that would get me travelling all around the world, living out of my suitcases in hotels, one that would serve to meet many different, colorful people... I think if you dream hard enough about something, it becomes real sooner or later. At present, I am leading a life that is quite close to that description.

**You are internationally famed.
Did you imagine that back then?**

It may sound bizarre, but yes, I did. Even when I was a kid, I was never intimidated by anything that seemed impossible or challenging. I believed they would become real. I always had high goals. I had a firm belief about reaching out to the stars all throughout my life.

What do you think going to the Deutsche Schule, the German High School in Istanbul contribute to you and your worldview?

My eight years at the Deutsche Schule were not only great; they geared me up for life, taught me rational thinking, gave me a distinctive discipline for life, and earned me very, very special friends. My devotion to my school is above anything else. Perhaps because of this reason, I have been serving with pleasure as the Chair of the Deutsche Schule Alumni Association for the last 7 years and as a Deutsche Schule Administrative Board Member for the past 3 years. I kind of regard it as my duty deriving from the past. But it is a very enjoyable duty.

You studied to become a dentist and you never practiced it. Did you know you were not going to practice that profession when you were studying it?

Dentistry was not something I planned. When I received a Communications Award from Istanbul University years ago, on the stage I said "one must study dentistry in order to be good TV host", referring to myself. I think all of my friends knew better than I did that I would not practice dentistry. I never regretted that. Just the opposite, I built my professional job out of my hobbies and dreams, and I lived the privilege of saying, "Hurray, I am going to work," every morning when I woke up.

How did it all start?

Television entered my life first. I was in Germany for post-academic dentistry career when I fell under the spell of television and decided that it was just the right thing for me. As I tried to gain an insight into this business working for different production groups, I learned particularly about the mechanism of format shows. During the MIPTV that occurred in Cannes in 1994, the US representation company gave the format rights to the Jeopardy game show, which I later produced under the name Riziko in Turkey, to me without demanding any financial prerequisites. That was a turning point. So, the Riziko adventure started on TRT1 during prime time on 3 October 1994.

Then popped the love for the music you had within you, I guess?

Although I loved television, TV hosting was something I did only on a national scale, whereas in time I wanted to do something more global, something that would also appeal to people from diverse cultures. This is how music emerged. In 2003, I was going to host the Megahit Mediterranean Song Contest in Fethiye, again my own production, with the famous French singer Viktor Lazlo. As part of the opening show, we thought of a new, special song Viktor and I were going to duet. I am a great admirer of the musical stance of Olcayto Ahmet Tuğsuz, so I asked him to write us a brand new song that would fit us. Total Disguise has been a big success in many countries around the world. But most importantly, it turned into a classic song. After 12 years, it is still one of the most played songs on radio channels, in clubs, and in all beaches during the summertime in Greece.

In all these years, why did you make less than a dozen songs? Is there a special reason of your laconic production in music?

You are right. I have quite a small number of songs and this is a conscious choice. I wanted to reach the audience with good songs. When it comes to songs, I am not lazy, but I most definitely don't rush it, either. For example we have been working in Brussels, Paris and Frankfurt for 3.5 years for the album that will be released in October. On the team, we have Nektarios Tirakis, my Greek lyric writer, as well as Olcayto Ahmet Tuğsuz my dear friend and composer. Jacques Veneruso, who is known for the songs he has written for Celine Dion, joined the team for French lyrics. We make a jovial team, and my greatest privilege is that this team makes all the songs custom-tailored for me from the music to the words.

I love the song Je M'Adore; can it be regarded as your comeback?

In a sense, yes. Actually, we first recorded "I'm Movin' On", which is the English version of "Je M'Adore". We did the French version at the wish of my manager in France. The record companies in all countries agreed on the release of the French version first. Je M'Adore is a good song and it is a good production; it is a solid package with its style and video. Je M'Adore was officially released on 11 September 2015 in Germany and climbed to number 1 spot on German Dance and DJ charts (DJIC Black 30 & Black Pop) in one month. It topped the charts for 5 weeks, and rose to number 2 on British dance charts.

All your songs touch the heart in one way or another... Being a Scorpio, do you deem yourself a romantic?

What you just said is the most beautiful compliment I could ever hope to hear. "Touch the hearts"... It shows me that I am on the right track. It is my goal to touch the hearts through my songs, and to stay there. And you are right, I am a typical Scorpio. As for romanticism, absolutely! I am still fond of the love stories in fairytales and the romance in the '50s Hollywood films.

You will represent San Marino in the Eurovision song contest, which is received with a bit of surprise and a rightful pride in Turkey. How did that happen?

The success of my latest single Je M'Adore on European dance charts drew the attention of the San Marino TV. They were in search of a rising star in Europe for Eurovision, so they contacted my Italian manager, Marco Vannuzzi. In our meetings with the San Marino TV, both parties expressed their expectations and set the goals. As a result, I will be on stage for San Marino in Stockholm in May. We prepared the song in 4 different languages: English, French, Italian and Spanish. It also has 3 remix and 3 dance versions created by worldwide famous DJs.

We thank you for this cordial conversation and wish you success from the bottom of our hearts. We are waiting excitedly for May to give you a strong applause.

